

พระธรรมเทศนา

“เสียดธรรมเพื่อประชาชน”

เทศน์ธรรมะป่า ไม่ได้ตั้ง “นะโม” ระลึก
นอบน้อมต่อพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ แล้วก็

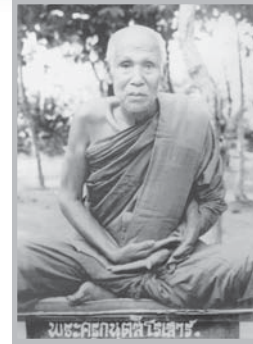
อธิบายไปเลยทีเดียวน ท่านผู้ฟังก็กรุณาฟังตามสบาย
ทำความสงบใจ ไม่ต้องพนมมือก็ไม่เสียความเคารพ
ขอให้ใจเคารพธรรมอยู่ภายในความรู้สึก คือ ใจ อย่า
ให้ใจส่งไปในที่ต่างๆ ตามปกติของใจ ชอบนึกคิด
ไปในอารมณ์ต่างๆ เสมอ ในขณะที่ฟังธรรม กรุณา
ให้ความรู้สึก คือ ใจ นั้นอยู่กับตัว การฟังเสียงอรรถ
เสียงธรรมก็จะชัดเจนขึ้น

จิตเมื่อได้รับสัมผัสกับธรรมอยู่โดยสม่ำเสมอ
ไม่มีอะไรเข้ามาแทรก จิตไม่มีโอกาส “แย็บ” ออก
ไปสู่อารมณ์ภายนอก เพราะความสัมผัสกับธรรม
สืบต่อเนื่องอยู่โดยลำดับแล้ว ใจก็จะสงบลงไป ใจที่
สงบลงไปนั้นแหละเป็นสิ่งที่จะทำให้ความสุข และรู้
ความแปลกประหลาดของใจ ถ้าใจไม่มีความ
สงบเลย ก็จะหาความสุขไม่ได้ตลอดไป

๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘

ภาคปฏิบัติผู้สอนต้องรู้จริงเห็นจริง

หลวงปู่เสาร์ กนตสีโล

หลวงปู่มั่น ภูริทตฺโต

ความรู้ตามตำรับตำราและความรู้สัมผัสสัมผัส
ในการปฏิบัติ จะมาสอนผู้รู้จริงเห็นจริงตามขั้นภูมิ
ของจิตของธรรมแห่งผู้ปฏิบัตินี้ มันสอนกันไม่ได้
สอนกันไม่ลง ผู้ที่ปฏิบัติที่เข้าใจอรรถธรรม ตั้งแต่
สมาธิเป็นลำดับของขั้นสมาธิ และของปัญญา
โดยลำดับของขั้นปัญญาเท่านั้นที่ลงกันได้หรือ
สอนได้ เพราะรู้ความจริงตามลำดับ

ผู้สอนสมาธิจะเอาแบบแผนตำรับตำรามาสอนมันไม่ได้ความ เอาปัญญาตามตำรับตำรามาสอนไม่ได้

ความ ถ้าจิตตนไม่เป็นสมาธิขั้นนั้นๆ มาก่อนแล้วจะสอนไม่เข้าเรื่องเข้าราว ไม่เข้ากฎเข้าเกณฑ์ไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟังด้วยความสนใจนั้นเลยนี้เป็นของสำคัญอยู่มาก เมื่อต่างมีความจริงรับกันอยู่แล้ว ผู้สอนก็สอนด้วยความจริงซึ่งเห็นแล้วรู้แล้วมันจะผิดไปไหน และก็รวดเร็วทันใจด้วย ดัดข้อที่ตรงไหน ท่านแก้ปั๊บๆ ไปเลย ไม่เสียเวล่ำเวลา
กรรมฐานจึงสำคัญที่ครูอาจารย์คอยแนะแนวทางให้ ฉะนั้น พระรัตนตรัยจึงติดครูอาจารย์ที่มีคุณธรรมทางจิตตภาวนา

๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

โยเป็นภาชนะรับธรรมทั้งหลาย

ธรรมเป็นของประเสริฐ ทำให้ประเสริฐขึ้นที่ใจใจพร้อมแล้วที่จะรับอรรถรับธรรมสัมผัสสัมพันธ์กับธรรมทุกชั้นทุกภูมิจนถึงวิมุตติหลุดพ้นไม่มีภาชนะใด ไม่มีสิ่งใดเหมาะสมในธรรมทั้งหลาย ยิ่งกว่าจิตใจของผู้ปฏิบัติให้ตรงตามหลักธรรมที่ว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วนั้น ผู้ปฏิบัติจึงควรคำนึงเสมอในการประพฤติปฏิบัติ

๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๓

เทศน์ภาคปฏิบัติ ต้องให้เป็นที่ไปตามหลักธรรมชาติ

เทศน์ภาคปฏิบัติต้องให้เป็นที่ไปตามหลักธรรมชาติ เสียงจะเบา ก็ให้เป็นที่ไปตามหลักธรรมชาติ จะช้าหรือเร็วก็เร่งไม่ได้ และรั้งไม่ได้ ต้องปล่อยให้เป็นที่ไปเรื่อยๆ ตามหลักธรรมชาติ เสียงจะเร็วหรือช้า หนักหรือเบาขนาดไหนก็เป็นของมันเองๆ จึงเหมาะกับการแสดงธรรมทางภาคปฏิบัติ พอเร่งเข้าๆ ตามหลักธรรมชาติของการเทศน์ก็มากกระเทือนร่างกายนี้ พอกระเทือนปั๊บ ความรู้นี้ก็แสบและย้อนเข้ามาสู่ร่างกายเสีย ธรรมที่กำลังเทศน์อยู่นั้นก็ตกหายไปไม่สืบต่อกัน การเทศน์ก็ปักหัวลงสนามเท่านั้นละซิ คือ ยุติการแสดงเพียงเท่านั้น ผืนไปอีกไม่ได้

๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๔

เสียงธรรมไม่ได้ยิน ยะเยาะความสุขมาจากไหน

ใครจะฟังก็ฟัง ธรรมของพระพุทธเจ้าประกาศ กังวานทั่วโลกดินแดนมาแต่กับไหนดก็บ่ได แต่ พวกเรามันหูหนวกตาบอดไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่ได้

เสียงธรรมเพื่อประชาชน

สัมผัสสัมพันธ์ธรรมภายในใจแม้นิดหนึ่งเลย วันหนึ่ง
คืนหนึ่งได้ยินแต่เสียงกิเลสมันถ่ายพรวดพราด ๆ
อยู่บนหัวใจเรา ทั้งวันทั้งคืนได้ยินแต่เสียงอันเดียว
เสียงกิเลสลั่นโลกธาตุ เสียงธรรมไม่ได้ยิน แล้ว
จะเอาความดีความดี ความสุข ความเจริญ
ความสงบร่มเย็นมาจากไหน

เมื่อธรรมประกาศกังวานอยู่ทั่วโลกดินแดน
ด้วยความสัตย์ความจริง แต่พวกเราเป็นคนหูหนวก
ตาบอดด้วยกันเสียหมดแล้ว เราจะเอาอะไรมาเป็น
สารคุณเพื่อหนุนจิตใจให้ได้รับความสุข ความเจริญ
ความสงบร่มเย็นได้บ้างล่ะ ไม่มี ถ้าไม่ผลัดขึ้นม
ากับตัวเอง ฉะนั้น ให้พยายามตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
ที่พยายามมาแล้วก็เป็นอันว่า พยายามไม่สูญหาย
ไปไหน ที่จะพยายามเวลานี้ก็ไม่ตาย ไม่ต้องกลัวกัน

๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๕

โดย องค์หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

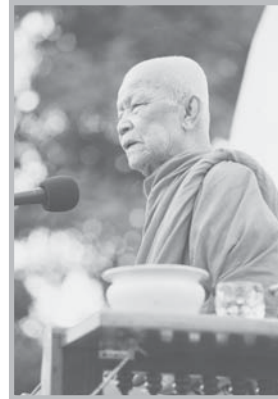
การฟังเทศน์เป็นภาคปฏิบัติขั้นต้น

ผู้ฝึกหัดเริ่มปฏิบัติจิตตภาวนา ในขณะที่ฟังเทศน์
ไม่จำเป็นต้องส่งจิตออกมาสู่ภายนอก เช่น ออกมา
หาผู้เทศน์ มาฟังเสียงอยู่ข้างนอก คือจากปากผู้เทศน์
ไม่ได้ถนัดเหมือนกับทำความรู้สึกไว้กับตัว คือ
ทำสติให้รู้อยู่กับใจโดยเฉพาะเท่านั้น ใจเมื่อตั้งตัว
อยู่ด้วยสติก็เหมือนคนอยู่ในบ้านไม่หลับไม่นอน

แขกคนเข้ามาจะทราบ
ทันที นี่กระแสเสียงของ
อรรถของธรรมที่ท่าน
แสดงไปก็เทียบกันกับแขก
จะเข้าไปสัมผัสจิตที่เรามี
สติควบคุมอยู่นั้นทันที ๆ
แล้วสืบเนื่องกันไปโดย
ลำดับ

ความรู้ที่สัมผัสสัมพันธ์กันกับกระแสของธรรม
ไม่ขาดวรรคขาดตอน สามารถที่จะทำจิตให้สงบ
เย็นลงได้ในขณะที่ฟังและเป็นสมาธิได้ในขณะนั้น
เพราะภาคปฏิบัติจิตตภาวนาเกี่ยวกับการฟังเทศน์
นี้เป็นภาคปฏิบัติอันดับหนึ่งในวงปฏิบัติทั่ว ๆ ไป
ไม่ว่าจะอิริยาบถยืน เดิน นั่ง นอน ภาวนา การ
ฟังเทศน์ด้วยการภาวนาเป็นอันดับหนึ่ง นี้หมายถึง
ภาคปฏิบัติ

๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๒๙

การฟังธรรมเป็นของยาก

เพราะการสร้างบารมีเพื่อความเป็นพระพุทธรเจ้า
นั้นยากมหายาก บางองค์สร้างถึง ๑๖ อสงไขย
กำไรเรียกว่าแสนมหากัป นี่เป็นประเภทที่เยี่ยม
ประเภทที่สอง ๘ อสงไขย แสนมหากัป นี่เป็น
ประเภทที่สอง ประเภทที่สาม ๔ อสงไขย แสน
มหากัป จึงจะเต็มสมบูรณ์ตามขั้นนั้นๆ แล้วได้
ตรัสรู้ธรรมเป็นศาสดาสอนโลกขึ้นมา เราทั้งหลาย
เกิดมาไม่รู้ก็ครั้งก็หน ไม่ได้พบพระพุทธศาสนา ไม่
ได้ยินได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียมากต่อมาก
แม้แต่พุทธศาสนามีอยู่ในโลกของเรา ผู้ที่ไม่เคย
ได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรมเลยก็มีมากที่สุด

เพราะฉะนั้นการที่จะได้ยินได้ฟังธรรมนี้จึง
เป็นของยาก เกิดมาก็ครั้ง ก็หน ก็ภพ ก็ชาติ ก็
เกิดโดนไปเป็นสัตว์เดรัจฉาน เป็นสัตว์นรก เป็นเปรต
เป็นอสุรกาย เสียมากต่อมาก ไม่ได้มาเกิดพบเห็น

พระพุทธศาสนาได้ยื่นได้ฟัง และได้บำเพ็ญคุณงามความดีมีจำนวนไม่น้อย

เพราะฉะนั้น เราทั้งหลายได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนาด้วย ได้นับถือและปฏิบัติตามพระพุทธศาสนาด้วย จึงเป็นบุญลาภของพวกเราทั้งหลาย อย่าได้พากันประมาทนอนใจตื่นโลกตื่นสงสาร ตื่นดินฟ้าอากาศ ไม่เกิดประโยชน์อะไร

เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นของมีมาตั้งเดิมแต่กับไหน กัลป์ใดแล้ว ส่วนเสียงอรรถเสียงธรรมนี้จะมีเป็นบางกาลบางเวลา ถ้าพระพุทธเจ้าไม่ได้มาตรัสรู้เสียงธรรมก็ไม่ปรากฏ โลกก็มีแต่โลกกิเลส ว่างเปล่าจากศีลจากธรรมเสียทั้งสิ้น มีแต่กิเลสเต็มบ้านเต็มเมือง เต็มโลกเต็มสงสาร นี้ได้มาพบพระพุทธศาสนาจึงเป็นบุญลาภของพวกเรา ให้พากันสร้างคุณงามความดีเสียตั้งแต่บัดนี้ สำหรับเป็นคุณสมบัติของเรา

ธรรมแท้ฟังได้ยาก

อรรถธรรมไม่ค่อยได้ยินง่าย ๆ นะ อรรถธรรมของพระพุทธเจ้า ธรรมแท้ไม่ใช่ธรรมกิเลสควบคุม ไม่ใช่ธรรมกิเลสแฝง ธรรมแท้ฟังได้ยาก หาฟังได้ยากนะ แต่ธรรมที่กิเลสควบคุม ธรรมที่กิเลสแฝงนี้มีอยู่ทั่วไป มีอยู่ทุกเพศทุกวัย ทั้งฆราวาสและพระมีอยู่ทั่วไปทุกหัวใจ ธรรมที่กิเลสควบคุม กิเลสแทรกแซง แต่ธรรมที่เป็นธรรมแท้ที่จะเป็นหน้าดับไฟให้แก่โลกนี้มีน้อยมาก หาฟังได้ยากมาก เช่น พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน นี้คือ ธรรมแท้ ออกจากหัวใจแต่ละบาทบาทเป็นธรรมแท้ ๆ ตลอดไปเลย

เสียงฟ้า คือ เสียงธรรม

เสียงอรรถเสียงธรรมเป็นเสียงที่นุ่มนวล ถึงจะแผ่ร่อนขนาดไหนเต็มไปด้วยความนุ่มนวลในธรรม คือ ความถูกต้อง ดีงาม ความปลอดภัยอยู่นั้นหมดนะ อยู่ในธรรมให้ฟังเนื้ออรรถเนื้อธรรม

เหตุผลของธรรม อย่าฟังเสียงเฉยๆ ฟังเสียงฟ้า กระหึ่มบนฟ้าเป็นยังไง ฝนตกมาชุ่มเย็นใหม่ล่ะ ถ้าไม่ได้ยินเสียงฟ้าคึกคะนองเลยนี่แห้งแล้งนะ ไปที่ไหนฝนไม่ตก ถ้าที่ไหนมีฟ้าคะนองแล้วก็นั่นล่ะ ฝนตก เสียงฟ้า ก็คือ เสียงธรรม ออกมาตรงไหน ก็นั่นล่ะคือความถูกต้อง ความชุ่มเย็น เหมือนกับฟ้า ฝนตกลงมาจากฟ้า เป็นอย่างนั้น

๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ฟ้าทญิงนักภาวนา

ท่าน (สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี) ภาวนาเก่งนะ ท่านสนใจภาวนาจริงจังอยู่นะ ท่านไปอยู่ที่ปทุมธานี ท่านก็ทำอะไรไว้สำหรับที่ภาวนา อยู่ที่ไหน ท่านก็มีที่ภาวนาของท่านโดยเฉพาะๆ เอาเทพของเราไปฟัง ฟังทั้งเทพทั่วๆ ไป เช่น แกงหม้อใหญ่ ท่านก็ฟังเทพเฉพาะ เช่น เทศน์สอนพระวัดป่าบ้านตาดมีแต่ธรรมะเฉพาะที่ฟังๆ ท่านก็ได้ด้วยกัน

ครั้งเวลาท่านพูดนำฟังนะ “เป็นยังไงล่ะ เทศน์สอนขราวาสกับเทศน์สอนพระต่างกันไหม” “โอ๊ย ! ต่างกันมาก” ว่างั้น “แต่รู้สึกว่าจะชอบเทศน์สอนพระมาก” แน่ะ กำลังเริ่มเข้าแล้วนะ คือ เทศน์สอนพระ มันเทศน์เด็ดเทศน์แนวๆ เลย เป็นอย่างนั้นนะ เทศน์สอนพระนี่ตรงแนวเลย ว่างั้น เทศน์สอนประชาชนยังไปอย่างโน้นอย่างนี้อยู่ มีอ้อมๆ